

Mening om, hvorvidt Tiden er moden i ſaa Henſeende eller ikke, hvorvidt det tør antages, at en Lovgivning herom vil kunne gjennemføres paa en heldbringende Maade i dette Dieblit. Vi ønske derfor, at Andragendet henviſes til Miniſteren; vi ønske, at han vil tage under Overveielſe alle de Spørgsmaal, det kan give Anledning til; men vi ønske ikke beſtemt at udtale os videre. Efter den Opfattelſe, vi have af Forholdene, forekommer det os, at vi ikke kunne deltage i at forcere den ærede Miniſter mere, end han ſelv ønsker efter ſin Opfattelſe af Forholdene, til at indbringe et Lovforſlag i den kommende Samling. Hvorvidt han maatte ønske dette, eller anſer det for det Bedſte endnu at lade gaa nogen Tid hen, inden dette Emne optages paany, ville vi overlade til ham ſelv. Deri ligger alſaa Forſkjellen mellem os; men vi ere enige med Flertallet i, at Andragendet henviſes til Miniſteren. Jeg har derfor heller ikke fundet nogen Opfordring til at ſtille noget Forſlag forſkjelligt fra Udvalgets Flertal, thi det, der ligger os imellem, er ikke Noget, ſom ligger i Indſtillingen, men det er Noget, ſom ligger i Motiveringen.

Tagd: Jeg kan ganſke ſlutte mig til, hvad den ſidſte ærede Læſer yttrede, men jeg maa dog dertil knytte nogle yderligere Udtalelſer og Dplyſninger vedkommende den ſidſte Sag. Da i ſin Tid Fiſkerilovforſlaget blev indbragt af Regjeringen, var det et Lovforſlag, ſom var udarbejdet efter meget ſtore Forberedelſer og meget omhyggelig Forhandling af en Mængde deri intereſſerede Parter. Jeg delte ikke i Et og Alt Overbeviſningen om Rigtigheden af enhver af Lovforſlagets enkelte Beſtemmelſer, men Et var umiſtkjendeligt, og det var, at der fra Regjeringens Side havde været viiſt den allerſtørſte Omſorg for at faae Lovforſlaget underkaſtet en ſaa alſidig Underſøgelſe, ſom det vel var muligt at opnaa. Der blev ſat et lignende ſtorartet Apparat i Bevægelſe fra ſelve de lokale Fiſkeriers Side om denne Sag. Der blev afholdt ſtore Fiſkerimøder her i Kjøbenhavn og omkring i Provindſerne, for at Sagen ogſaa fra diſſe Møder kunde blive belyſt, og jeg, ſom var Medlem af det Udvalg, der var nedſat til Forhandling af Lovforſlaget, ſit Andragender, jeg tror jeg tør ſige fra Størſtedelen af de danſke Fiſkeridistriktter, ſom udtale ſig i denne Sag, ialtſald ſaavidt jeg mindes fra nogle og fyrrethve Diſtriktter, hvori man udtalte ſin Anſkuelſe om viſſe beſtemte Spørgsmaal, ſom man anſaa det for vigtigt bleve kjendte og ſom man meddelte poſitive Dplyſninger om til Veiledning for Udvalget i denne Sag. Naar beſuaagtet Lovforſlaget blev — for at bruge et beſkjendt Udtryk her i Thinget — begravet i et Udvalg, maa jeg for mit Vedkommende formene, at det er en ſuldstændig ubillig Fordring at ſtille til Regjeringen,

at den ſkal fremkomme med et nyt Forſlag, efterat det ſidſte Forſlag er blevet ſaaledes behandlet, og i ſaa Henſeende kan jeg aldeles tiltræde, hvad der blev yttret af den ſidſte ærede Læſer, nemlig, at, naar Regjeringen ſkal tage Henſyn til en ſaadan Opfordring, bør den være ledſaget af nogle Bink om, i hvilken Retning Regjeringen kan gjøre Regning paa Folkethingets Underſtøttelſe i denne Sag; thi jeg, ſom var Medlem af Udvalget, er ikke iſtand til at ſige, i hvilken Retning dette Udvalg vilde ſtøtte Regjeringen med Henſyn til dette Lovforſlag (Berg: Saa har De vel ikke havt Tid!). Ja, ganſke viiſt havde Udvalget og jeg ikke Tid til at erfare det, da Udvalget ikke holdt mange Møder. (En Stemme: Det ærede Medlem var der ikke). Det maa det ærede Medlem undſkyldbe, det forholder ſig ikke rigtigt. Ja, ſkal jeg komme frem med, hvad der er foreſat paa Udvalgets Møder, ſaa er jeg beredvillig til at gjøre det; men det bliver ikke til Udvalgets Fornøiſelſe. Alſaa, Sagen blev ſaaledes behandlet i Udvalget, at det var klart nok, at Udvalget ikke vilde have Sagen fremmet, og naar der nu rettes en Opfordring til Regjeringen om at fremkomme med et nyt Forſlag, og denne Opfordring ſkal have nogen Alvor og Sandhed i ſig, ſaa bør den indeholde ſaamegen Dplyſning eller ſaadanne Bink for Regjeringen, at den derigjennem kan have nogen Fordomning om, i hvilken Retning den kan vente Underſtøttelſe fra Thingets Side. Jeg tror, at baade Tiden nu er moden til, at der tages fat paa denne Sag, og at det ogſaa er i høieſte Grad preſſerende nødvendigt for Fiſkeriet, at denne Sag bliver tagen under Behandling. Jeg tillader mig ogſaa at haabe, at man vil kunne vente Beredvillighed hos Regjeringen til at indſe komme en ſaadan Erang og et ſaadant Onſke; men jeg opkaſter kun ſtort Tvivl om, at Regjeringen vil være iſtand til for Dieblittet at forelægge et Lovforſlag om dette Emne, ſom vilde kunne gjøre Regning paa Thingets Biſald. Thi jeg har hørt Sagen forhandle ligeoverfor de lokale Interesſenter i Sagen, og naar man ſtod i de ſtore Møder, hvor Drivvaadſfiſterne havde Majoritet, ſit man det Indtryk af Stemningen, at Sympathien var for Drivvaadſfiſterne; men naar man ſtod i Møder med de lokale Fiſkere med faſte Stader, ſaa ſit man det modſatte Indtryk, og jeg tilſtaaer ſaaledes, at jeg ikke veed, hvilket Indtryk der er det ſande, og paa hvilken Maade Regjeringen ſtulde formulere ſit Lovforſlag, for at kunne gjøre Regning paa, at det vil vinde Folkethingets Underſtøttelſe. Derfor ſiger jeg, at naar der rettes en ſaadan Opfordring til Regjeringen, og naar der gjøres Krav paa, at Regjeringen ſkal tage Henſyn til den og i Genhold dertil udarbejde et Forſlag, ſaa bør Opfordringen efter min Overbeviſning være ledſaget af ſaadanne Udtalelſer og Antydninger, ſaa at det ved Thingets Botum kan